

Banco Popular, venut per 1€

Els 5.000 M€ de crèdits fiscals atorgats per l'Estat espanyol al Banco de Santander (rebaixa d'impostos futurs) van facilitar la venda del Banco Popular per 1€ fa un any

El 31/5/2017 Reuters va informar que el Single Resolution Board (SRB), autoritat europea de resolució encarregada de gestionar les crisis bancàries i creada el 2016, tenia sota vigilància el Banco Popular (BP).

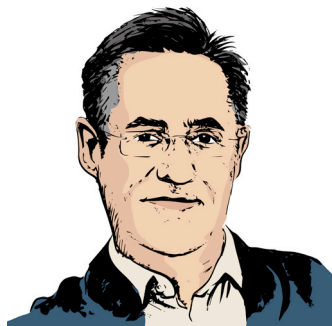
La setmana següent van retirar del BP 9.000 M€ de dipòsits bancaris la Seguretat Social, els Ajuntaments de Madrid i Barcelona, el Govern de Castella-la Manxa, ADIF i Loteria Nacional. Vista aquesta fugida de dipòsits, el Banc Central Europeu (BCE) va decidir injectar liquiditat suficient al BP per operar 48 hores.

La retirada de dipòsits era insòlita: entitats públiques lligades al govern del PP... tenia el Govern del PP algun interès a provocar una crisi de liquiditat, que desemboqués en una crisi de solvència i, per tant, en la venda del BP?

El 6/6/2017 el BCE va informar l'SRB que el BP estava a punt de fer fallida, i va obrir la porta a la seva venda o liquidació. El BP va ser venut al Banco de Santander (BS) per 1€, a canvi de 5.000 M€ de crèdits fiscals (rebaixa d'impostos futurs) concedits per l'Estat espanyol al BS.

L'SRB va trigar només 77 minuts a avaluar i donar suport a la petició del Govern espanyol d'aquell dia. La decisió de venda es va prendre a les 5.13 h de la matinada del dimecres 7/6/2017 i va entrar en vigor aquell matí. Més de 300.000 accionistes del BP van perdre tota la seva inversió.

A diferència dels Estats Units (EUA), on un banc en crisi entra a l'autoritat de resolució un divendres al vespre (i així es pot treballar 48 hores amb discreció i sense la pressió dels mercats borsaris oberts), en aquest cas des de Madrid es va enviar

RAMON
TREMOSA

la documentació al vespre per tal que fos analitzada en una sola nit i entre setmana... potser forçant l'SRB a *beneir* l'operació de compra del BP per 1€ al BS, que s'havia d'anunciar el dia següent?

Potser per això Danièle Nouy, president de la Supervisió Bancària del BCE (creada al 2014 com a primer pilar de la unió bancària europea, que supervisa els grans bancs europeus), va dir el juny de 2017 a la comissió d'Economia del Parlament Europeu: "Si els accionistes del BP sentien que s'havien vulnerat els seus drets polítics i econòmics, podien denunciar aquesta operació als tribunals de justícia".

En un sentit semblant Elke König, president de l'SRB, va dir a la mateixa comissió que "possiblement hauria estat millor que la proposta de resolució del BP hagués arribat des de Madrid un divendres al

vespre i treballar amb calma tot un cap de setmana".

Luis de Guindos, llavors ministre d'Economia del Govern espanyol, va tirar pilotes fora molt hàbilment: "Vagin a Frankfurt (seu del BCE) o a Brussel·les (seu del SRB) a buscar responsabilitats sobre la venda del BP, hem aplicat la llei bancària europea".

Un altre cop es difuminaven responsabilitats nacionals, i es desviaven fracassos nacionals cap a les institucions de la UE, pervertint el sentit de la llei europea, la qual prohibeix l'ús de diner públic per resoldre una crisi bancària (com a Bankia al 2012), però els crèdits fiscals atorgats al BS també faran minvar els ingressos públics futurs en 5.000 M€. De fet, hi ha sospites que Deloitte havia fet valoracions més altes del BP, que va ser venut només per 1€.

L'any 2017 Itàlia va saltar-se la llei europea en injectar el Govern de Renzi 22.000 M€ al Banc Monte Paschi de Siena, que era *to big to fail*, un fet que va provocar fortíssimes crítiques a Alemanya. L'any 2017 Espanya va fer una altra aplicació de la llei europea: si bé no va injectar diner públic al BP, els crèdits fiscals atorgats al BS tampoc no permeten dir que l'operació no ha tingut cap cost per al contribuent.

Mal ambient a Brussel·les: només fa tres anys d'unió bancària europea i, a la primera crisi bancària, Itàlia i Espanya l'han aplicat de manera molt diferent. Com va dir la comissària de competència Margrethe Vestager, "de què serveix una llei europea vinculant si després hi ha 28 excepcions nacionals?"

Eurodiputat independent pel PDeCAT